

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg forudsætter, at der i mellemtiden kan skabes grundlag for en afvejning af de risikomomenter, der er til stede: dels den af FE-HA påpegede fare ved, at teknisk ukyndige forbrugere erstatter et trebenet stik med et tobenet, dels den fare, der består i, at en eksisterende mulighed for at opnå ekstrabeskyttelse ikke bliver udnyttet, når der benyttes en stikprop, der ikke svarer til det danske stikkontaktsystem. En sådan afvejning må blive afgørende for de bestemmelser, der skal gælde på længere sigt, og det er mit håb, at der vil vise sig mulighed for at nå frem til en mere differentieret løsning.

Til miljøministeren (24/1 79) af:

Maisted (FP):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de svar, ministeren afgiver til folketingets medlemmer, er korrekte?«
(Spm. nr. 523).

Begrundelse.

Af ministerens svar af 11. december 1978 på mit spørgsmål nr. 295, om ministeren finder det holdbart, at miljøloven ikke kan kræves overholdt over for den statskontrollerede virksomhed Junckers Savværk A/S og Kemisk Værk Køge, samtidig med at miljøloven kræves overholdt af andre virksomheder, fremgår det på side 2, at miljø- og levnedsmiddelkontrollen Køge Bugt I/S, der regelmæssigt kontrollerer spildevandsudledningen fra KVK for tilsynsmyndigheden, Køge kommune, over for miljøstyrelsen har oplyst, at de gældende krav overholdes, men at der fra tid til anden har været tekniske vanskeligheder med det anlæg, der skal fjerne kobber fra spildevandet. De overskridelser af kravværdierne, som dette forhold lejlighedsvis har medført, har dog ligget inden for den tilladte tolerance, siges det.

Imidlertid fremgår det af de foretagne analyser, at der er overskridelser på op mod 700 pct. af de tilladte udlederværdier. Dette forhold burde have været undersøgt, før ministeren afgav sit svar til folketinget.

Uden at tage stilling til forureningens størrelse eller karakter finder jeg det urimeligt, at folketingets medlemmer ikke får korrekte svar.

Besvarelse (6/2 79):

Miljøministeren (Ivar Hansen):

Jeg har forelagt det stillede spørgsmål for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen har henvendt sig til miljø- og levnedsmiddelkontrollen Køge Bugt I/S for at få afklaret, om der skulle være sket misforståelser med hensyn til de informationer, miljøstyrelsen indhentede fra laboratorier i forbindelse med spørgsmål nr. 295.

Laboratoriet har i den anledning meddelt miljøstyrelsen, at der i en periode efter ministerens besvarelse af spørgsmålet er konstateret væsentlige overskridelser af kravværdierne for det pågældende spildevands indhold af chlorphenoler. Det drejer sig om 2 tilfælde, hvoraf det første gælder en spildevandsprøve udtaget 19. december 1978 og det andet en spildevandsprøve udtaget 5. januar 1979.

Miljø- og levnedsmiddelkontrollen har dog ikke ment, at det var rimeligt at forfølge sagen, da overskridelserne er sket i forbindelse med, at der opstod tekniske vanskeligheder på virksomhedens biologiske rensningsanlæg. Virksomheden fik i den pågældende periode, indtil forholdene var bragt i orden igen, tilladelse til at aflede den del af sit spildevand, der indeholder chlorphenoler, til Køgeegnens rensningsanlæg. Det chlorphenolholdige spildevand blev afledt til Køgeegnens rensningsanlæg i perioden 1.-31. december 1978.

Der er dog ved det ovennævnte tilfælde den 19. december 1978 af årsager, som ikke er blevet opklaret, konstateret indhold af chlorphenoler i virksomhedens øvrige spildevandsudledning. Det store chlorphenolindhold i spildevandet den 5. januar 1979, på hvilket tidspunkt det chlorphenolholdige spildevand igen blev udledt sammen med det øvrige spildevand, skyldes det forhold, at bakteriekulturen i et biologisk anlæg skal have en vis tilvænningsperiode for at kunne nedbryde så forholdsvis store chlorphenolkoncentrationer, som det her drejer sig om.

I anledning af miljøstyrelsens forespørgsel har miljø- og levnedsmiddelkontrollen nøje gennemgået samtlige analyserapporter fra laboratoriets stikprøvekontrol af virksomhedens spildevandsudledning helt tilbage til den 17. april 1978, hvor miljøankenævnet traf afgørelse i sagen. Gennemgangen har vist, at de tilladte tolerancer i 2 tilfælde ikke